

vil kalde dem, paa Strækningen, kunde man faa Lov til at benytte dem, naar man vel at mærke overfor Stationspersonalet kunde godtgøre, at man havde virkelig Grund til at rejse, at man havde virkelig Ærinde. Det sidste skulle vi nok slippe over — vi skulle nok kunne godtgøre, at vi have virkeligt Ærinde; for ellers rejse vi ikke —, og vi ere ogsaa taknemmelige for den Bestemmelse, for ifølge den kunne vi komme ind til Byen en Gang mere om Formiddagen. Men saa forlanger man, at hvis vi ville køre med disse Tog, skulle vi enten gaa ind i en Bremskupé eller i en Kreaturvogn eller andet lignende, og det synes vi er en noget mangelfuld Befordring i 1910. Derfor anmode vi om, at der maa blive sendt en Personvogn med disse Tog, som vi kunne benytte. Det er et Ønske, som jeg tror kan opfyldes, uden at det koster noget som helst, og derfor antager jeg, den højtærede Trafikminister vil stille sig venlig overfor det.

Dernæst har jeg et andet Ønske at fremsætte overfor den højtærede Trafikminister, og jeg tror, jeg ogsaa om dette kan sige, at det kan opfyldes, uden at det koster noget, saa det er vel Tid at komme med det nu, vil jeg antage, efter at der er talt saa meget om Sparsommelighed i de sidste fjorden Dage. Vi have en meget daarlig Forbindelse Nord fra og en meget daarlig Forbindelse Syd paa om Aftenen. Hvis vi fra en af Stationerne mellem Horsens og Vejle skulle rejse til et Sted Syd paa, skulle vi tidligere af Sted, end hvis vi boede f. Eks. Syd for Hobro. Fra en af Landstationerne Syd for Ringkøbing eller fra en af Hedestationerne mellem Herning og Skjern kan man tage 1½ Time senere af Sted, end vi maa. Derfor anmode vi om paa en eller anden Maade at faa en lidt bedre Forbindelse paa dette Omraade. Vi have det Ønske at faa et sildigt Aftentog. Der kommer et Tog Nord fra til Horsens om Aftenen, som man kan tage med fra Landstationerne for derefter at tage med det følgende Eksprestog. Men det stopper op i Horsens, saa vi, der bo Syd for, blive de daarligst stillede. Jeg vil derfor anmode den højtærede Trafikminister, om han ikke vil imødekomme dette Krav, som jeg tror kan gennemføres, uden at det koster en eneste Øre, og uden at man behøver at gøre nogen som helst Forandring i Toggangen. Der gaar nemlig 3 Eksprestog umiddelbart efter hinanden, og det første af dem kører lige ned til Fredericia. Der ligger det i 44 Minutter, der gaar i den Tid intet Tog

hverken mod Øst eller mod Syd eller mod Vest. Nu er det vort Ønske, at Baneadministrationen vil sige: Det gør ikke noget, om det Tog ikke ligger i Fredericia i mere end 42 Minutter. Saa kunde man nemlig bruge de 2 Minutter til at imødekomme Ønsket om, at af Aftentogene maa have Lov til at standse ved en af Mellemstationerne. Vi forlange kun, at det skal standse ved en af Mellemstationerne; thi selv om vi de faa Gange, vi skulle benytte et saadant Tog, skulle have lidt længere til Stationen, ville vi endda finde os i det. Det synes vi er et billigt Krav, og jeg kan ikke se, at der er noget i Vejen for at imødekomme det.

Man vil maaske sige, at det er saa sin Sag at forlange, at et Eksprestog skal holde ved en Landstation. Dertil vil jeg svare: Det kan godt være, men i Vestjylland have de det alle Vegne. Der holde Eksprestogene ved den ene Landstation efter den anden. Vestjyderne ere udmærkede Mennesker, dog kunne vi jo ikke alle være Vestjyder, men derfor ville vi alligevel gerne behandles, som Vestjyderne blive det i den Henseende, blot i dette enkelte Tilfælde, hvis det i det hele kan lade sig gøre. Jeg har før omtalt dette Forhold, og der er ogsaa fra den Kreds, som nærmest er interesseret i det, før indsendt Andragende derom. Jeg ved ikke, hvorfor det ikke er imødekommet. Jeg ved ikke, om jeg maa have Lov til at sige, at vi have Indtrykket af, at der fra Banernes øverste Administrations Side ikke just har været et agtpaagivende Øre for, hvad Landbefolkningen ønskede. Man har maaske nok særlig haft sin Opmærksomhed rettet andre Steder hen. Men da dette Spørgsmaal kan løses, uden at der ændres det mindste ved Toggangen, og uden at det koster en eneste Øre, haabe Beboerne derovre paa, at den højtærede Trafikminister vil stille sig velvilligt til det.

Der kunde være mange Ting endnu, jeg kunde ønske at udtale mig om, men jeg har Indtrykket af, at i de sidste Dage er det gaaet med Veltalenheden som med Sparsommeligheden. De to Ting have været meget stærkt fremme, men ligesom naar man har talt med Enkeltmand om Talerne her og han har sagt: De tale altfor længe, saaledes er det gaaet med Sparsommeligheden, man har nøjedes med at tale derom, men ikke gjort Alvor af det. Derfor vil jeg lade alle storpolitiske Betragtninger ligge og nøjes med de faa Minutter, jeg nu har lagt Beslag paa det høje Tings Opmærksomhed.